

TO JE ⇒ BRNO! (Úspěchy a pády VIII. LODM)

Úvodem

Uplynuly dva roky od poslední letní ODM v Plzni, ale jako by to bylo včera. Tentokrát se hlavním olympijským městem stalo Brno, které bylo orientáčkům velmi příznivě nakloněno, protože každý kraj mohl nominovat osm závodníků se dvěma trenéry. Na Vysočině jsme aplikovali osvědčený model, kdy byli už předem vytipováni nejpravděpodobnější adepti nominace, kteří pak byli (včetně svých náhradníků) bedlivě sledováni během sezóny. Na olympiádu nakonec odcestovali v DS Klára Dočkalová a Klára Sobotková, v DM Michaela Srbová a Zuzana Stoklasová, v HS Šimon Mareček a Jan Nechanický a v HM Vojtěch Orany a Tomáš Prášil. V některých krajích byla ovšem nominační kritéria značně tvrdá, protože konkurence byla ostrá. Několik závodníků z různých krajů dalo dokonce olympiádě přednost před reprezentačním startem na MED...

Než to začalo

Aby hned všechno neprobíhalo hladce, tak v týdnu před samotným odjezdem na LODM prodělala většina týmu (trenéry nevyjímaje) očištnou kúru po posledních závodech ŽBČ. Poněkud sarkasticky tak vypadalo vybírání potvrzení o bezinfekčnosti na jihlavském autobusovém nádraží, odkud vyrážela krajská výprava do Brna šesti autobusy. Pravda, sice s půlhodinovým zpožděním, protože zrovna ten náš měl defekt kola, ale nakonec cesta proběhla v poklidu. Začali jsme ubytováním na kolejích VUT a je třeba říct, že tentokrát se pořadatelé s bydlením vytáhli. Byl to největší luxus, jaký jsme zatím na čtyřech absolvovaných olympiádách zažili. Po obědě a krátkém porozhlédnutí po vysokoškolském kampusu jsme vyrazili určenými busy na brněnské výstaviště, kde nás čekalo zahájení Her. Všechny mořilo všudypřítomné vedro, a tak jen milá setkání se známými tvářemi z jiných krajů zkrátila dlouhé čekání na zahajovací ceremoniál. Ten sice proběhl relativně svižně, ale ničím zvláštním neohromil. Částečně byla na vině ne zcela vhodná volba prostoru pavilonu F, kde byly dost bídné akustické podmínky, a ani z hlediska viditelnosti na hlavní pódium to nebyla žádná hitparáda. Přestože se pořadatel OB soutěží domníval, že není třeba schůzovat (mylná to představa), tak se odpovědní zástupci jednotlivých krajů přesto sešli k večerní trenérské poradě, kde v přátelském duchu rozebrali nadcházející program. V neděli dopoledne jsme absolvovali oficiální trénink, který byl velmi pěkně připravený a zajímavý. Občas někomu i zamotal hlavu, což bylo pro další přípravu jen dobře. Po krátkém rozboru postupů vyrazíme na přehradu, kde probíhají soutěže v triatlonu. V úmorném vedru jsme stihli zafandit, smlsnout zmrzlinu a taky se vykoupat. Zdaleka jsme zde nebyli jediní, takže jsme poněkud zaskočili olympiádní dopravu. S velkým štěstím se nám podařilo navrstvit do autobusu, kde se nedalo dýchat, hnout, no prostě nic. Naše upocené štěstí se ovšem po pár stovkách metrů změnilo ve zmar, poněvadž přetíženému autobusu za jízdy prasklo kolo. Přežili jsme a začal boj o oběd. Stihli jsme ho taktak po malé okružní jízdě místní dopravou. Odpoledne ještě vyrazíme povzbudit šedé buňky do VIDA science centra, kde jsme se vyřídili všichni. Navečer pak následovala teoretická sprintová příprava. Kromě jiného citujeme také z metodického dopisu „SPRINT – Jak na to?“. Informací bylo hodně, otázkou

zůstalo, co si z toho všeho kdo vzal. S úlevou zjišťujeme, že hned první den soutěží přinesl Vysočině smršť medailí hlavně z moderní gymnastiky. Tíha úspěchu by na nás už tedy ležet neměla.

Dějství první – sprint

Prvním závodem programu orientáckých soutěží byl v pondělí závod ve sprintu v Řečkovicích. Mapa prostoru byla známa, takže se dalo poměrně dobře odhadnout, kudy tratě povedou a kde budou jejich krizová místa. Záhadou ale je, kdo vymýšlí pro mladé sportovce jídelníček. Že by byl párek po ránu snídaní šampionů? Dopoledne nás přivítala pečlivě připravená cílová aréna. Nechybělo nic, ani Béd'a jako komentátor. Start sám byl asi jeden kilometr daleko, kam bylo třeba se ve zdraví přesunout. Zejména přechod frekventované silnice, kam se hupslo přímo ze schodů do vozovky, byl trochu adrenalinový. Na trať se nejprve vydala mladší děvčata se staršími chlapci, po nich pak starší děvčata s mladšími chlapci. Výborný výkon předvedl Šimon Mareček, který si jako zkušený olympiádní matador doběhl pro stříbrnou medaili! Škoda jen jedné hůře vybrané volby postupu. Skvěle si ve své premiéře na LODM vedl také Vojta Orany, který se vyvaroval velkých chyb. Po vyrovnaném výkonu skončil na sedmém místě jen dvě sekundy od velké bedny. Ostatní dělali, co mohli, ale většinou si neodpustili jednu větší chybu, která je pak stála mnoho příček v pořadí. Bohužel se jednalo přesně o ty samé zádrhely, na které jsme minulý den upozorňovali. Nováčkovská daň je však neúprosná. Litovat mohl zejména Honza Nechanický, jehož školácká chyba na první kontrolu tak možná v ostré konkurenci stála medaili. Nijak zvlášť dobře se nedařilo ani dalším členům KCTM v barvách Jihočeského kraje. Většinu závodníků na tratích překvapil hlavně jeden delší postup, kde se ztrácely nejen sekundy, ale občas i minuty. Dopoledne bylo třeba upustit páru. Jako za dávných předků jsme se nejprve šli poradit s hvězdami. Tedy ne s těmi sportovními, ale navštívili jsme hvězdárnu na Monte Bú. V rámci volna pak část relaxovala na koupališti, část na jiných sportovištích, nebo v kavárně. Navečer pak opět krátká porada a odpočívání. Večerní (opět neplánovaná) trenérská porada přinesla kromě jiného i malé překvapení. Béd'a na základě výsledků ze sprintu seznámil ostatní s tím, jak další den dopadnou ve sprintových štafetách. Píše se to těžko, ale moc se nemýlil...

Dějství druhé – sprintové štafety

Úterní štafetové závody se odehrávaly na stejném shromaždišti, jen v jiné části okolního sídliště. Jako první vyrazili na trať ti mladší. Protože jsou to samí nováčci, tak je to vždy trochu loterie, jak kdo závod ustojí především v hlavě. Napjatě čekáme na Míšu Srbovou, která ovšem rozbíhá skvěle. Přes drobnou chybkou na začátku pytlíku předává na pátém místě! Vojta Orany chybí hned na druhé kontrole, trochu mu docházejí síly, takže ztrácí čtyři místa. Na třetím úseku zaváhal Tomík Prášil na třetí kontrole, ale jinak podává soustředěný výkon a posouvá štafetu na sedmé místo. Zase je o co hrát. Zuzka Stoklasová se jako správná finišmanka pouští do stíhací jízdy s vervou sobě vlastní a přibíhá na diváckou kontrolu dokonce na pátém místě. Velká škoda hned následné chyby. V pytlíku drama vrcholí, v ne úplně ideálně zvoleném finiši pak Zuzka uhájila šesté místo. Máme nečekaně velkou bednu! (Podle Bédi jsme měli být sedmí, takže super!) Štafetu starších bude rozbíhat Klára

Sobotková, kterou ještě straší v hlavě nepovedený začátek štafety na minulé olympiádě. Děláme, co můžeme, abychom jí zahnali chmury z čela, a pak už nezbývá než čekat. Šok! Klára přibíhá na diváckou kontrolu na druhém místě v kontaktu s vedoucí libereckou štafetou! Protože si myslí, že je někde uprostřed startovního pole, tak zůstává klidná a předává na vynikajícím třetím místě. Na trať se vrhl bez bázně a hany Honza Nechanický, který postupně decimuje soupeře a zejména famózním výkonem v pytlíku přivádí naši štafetu na prvním místě! Šimon Mareček podává na třetím úseku profesionální výkon s celou řadou nejlepších mezičasů na postupech. Upevňuje tak vedení vysočinské štafety a předává se čtyřicetisekundovým náskokem finišmance Kláře Dočkalové. Najdou se tací, kteří nám už v této chvíli chtějí gratulovat k medaili... My se ale neradujeme. Víme totiž, jak je Klára uvnitř rozklepaná, poprvé v takové situaci, není jí co závidět. O svůj náskok přichází už po prvních dvou kontrolách. Trpí, ale stále bojuje, na divácké kontrole je pořád ve hře alespoň o velké pódium, zvláště když je v kontaktu s evidentně kulhající královéhradeckou Petrou Holečkovou. A pak to přišlo. Už odběhový směr od divácké kontroly byl hodně divný. Následně se zhmotnila nejčernější noční můra každého orientáka – obří čtyřminutová megachyba, kdy je hlava úplně v jiné realitě, tělo ovládá jen čiré zoufalství a beznaděj. Nejhorší je, že jsi v tom v té chvíli úplně sám... V cíli nic netušíme a vyhlížíme s napětím, kdy se Klára vyhrne ke sběrci. Medaile jsou pryč a když cílovou rovinkou na šestém místě prokulhá i královéhradecká finišmanka, víme, že je zle. Naprosto zdrcená Klára přivádí naši štafetu na konečném dvanáctém místě. Prožila nefalšovaný olympijský horror, jeden z mnoha silných příběhů, které ODM přináší. Všem je nám jasné, co musí uvnitř zažívat, takže se na ni hned všichni vrháme a snažíme ji uklidnit. Mimochodem – podle Béd'ovy prognózy jsme měli být osmí. Škoda! Život jde však dál, bylo třeba se otřepat, a tak nás čekalo odpoledne plné zážitků, kdy jsme s chutí na lampiony zapomněli. Stihli jsme toho poměrně dost – vyhlídkovou věž na Staré radnici, focení pro akci Brno 2050, podzemní labyrint, zmrzlinu i zlatý hřeb programu – páternoster na Hlavní poště. Navečer pak obvyklá příprava na druhý den. Hlavní bylo, že všechny opustily černé myšlenky a nálada se opět zvedla do bojové polohy.

Dějství třetí – krátká trať

Třetí soutěžní den jsme strávili v Zamilovaném háji. Těžko říct, kdo potměšile přišel na takový název, ale naše představy o takovém místě se poněkud s proslulými brněnskými kentusovými lesíky rozcházel. Vedro vrcholilo, trochu vody na startu by neškodilo, ale s tím se musel porvat každý sám. Tratě nebyly pro žádné měkoty, ale dnes už nebylo na co šetřit síly. Náročnost tratí dokládají mnohaminutové ztráty ve výsledkové listině. Míša Srbová začala hned chybou, ale pak se usilovným bojem propracovala z úvodní šestadvacáté příčky až na konečné hezké deváté místo. Zuzka Stoklasová měla solidní začátek a vydařila se jí hlavně střední pasáž, kde byla dokonce na čtvrtém místě. Chybky v závěru ji ale srazily až za Míšu na výsledné desáté místo. Jako přes kopírák s Míšou běžela Klára Sobotková ve starší kategorii. Po slabším úvodu se také postupně propracovala na pěknou devátou příčku. Všichni jsme byli zvědaví, jak předchozí den zacloumá s Klárkou Dočkalovou. Ustála to výborně. Ta pro změnu kopírovala výkon Zuzky. Po polovině trati se dostala dokonce na sedmé místo, ale dvouminutová chyba těsně před koncem ji stála umístění v první desítce, skončila čtrnáctá.

I tak to byl ale velmi slušný výkon. Trochu matné představení nám připravili mladší chlapci. Vojta Orany už jel na rezervu a skončil závod značně vyčerpan na čtrnáctém místě. Ani Tomíkovi Prášilovi se moc nedařilo, roztrhl si mapu, a když se k tomu v druhé části přidala i čtyřminutová chyba, bylo jasné, že to není jeho den. Poněkud rozčarován obsadil konečné šestnácté místo. Největší ambice jsme měli v kategorii starších hochů, která byla ovšem ze všech nejvyrovnanější. O konečném pořadí se rozhodovalo až na posledních kontrolách a také na samotném doběhu. Řada závodníků potvrdila, že za svůj turbofiniš vděčí hlavně dobře slyšitelnému hlášení Bédi, který je tak nechtíc informací z posledního mezičasu vybičoval k výkonu, který by jinak nepodali. Nejprve jsme čekali Honzu Nechanického. Běžel skvělý závod, dokonce byl pět kontrol před cílem na druhém místě. Potom však vyrobil dvě chyby a nepatrně zvolnil, přesto však doběhl v daný okamžik na prvním místě. Favorité byli ale ještě na trati. Jako první se objevuje Ondra Pipek, který tři kontroly před cílem s přehledem vede, ale pak volí nepochopitelný postup na předsběrku, což ho stojí dvě minuty navíc a propadá se za Honzu. Čekáme na Šimona Marečka. A je tu a zatím v nejrychlejším čase! Držíme v té chvíli první dvě místa! Šimon však není úplně se svým výkonem spokojený, napjatě tak čekáme dál. Do cíle se řítí Lukáš Link, nad kterým má Honza na předsběrce k dobru třináct sekund. Díky informaci z hlášení však nakonec v cíli Honzu o dvě sekundy odsouvá na třetí pozici. Zbývá už jen Lukáš Richtr, který v polovině trati s převahou vede. V druhé části však dělá dvě minutové chyby a drama vrcholí. Přes enormní snahu v závěru už na Šimona nestačí, zůstává deset sekund za ním a my máme zlato! Smutným hrdinou se v tom okamžiku stává Honza, na kterého zbyly nepopulární brambory... Nutno ještě podotknout, že Šimon tak obhájil zlato na krátké trati z minulé olympiády. Po květinovém ceremoniálu ještě pořadatelé odměňují trenéry i všechny závodníky laskominami, všichni se dohromady fotíme a vítěze i poražené hřeje u srdce fajn atmosféra a pocit sounáležitosti s jednou velkou orientáckou rodinou. Odpoledne vyrazíme na koupaliště, kde se nakonec zase skoro všichni shledáváme.

Na závěr

Pochopitelně jsme si nemohli nechat ujít večerní předávání medailí. Získali jsme letos dvě a k tomu řadu bodovaných umístění, což je nesporně velmi pěkný výsledek. V celkovém pořadí krajů v orientačním běhu obsadila Vysočina krásné [šesté místo](#). Pokud vás zajímá, jak kdo konkrétně bodově přispěl k našim výsledkům, podívejte se [sem](#). O něco hůře se dařilo zástupcům KCTM v jihočeských dresech – nezískali medaili ani pódiové umístění. Brněnské Hry byly oficiálně ukončeny po předání posledních sad medailí před Olympijským domem. Akce to byla vydařená nejen pro Vysočinu, která získala v konečném účtování 28 medailí (stejně jako Pardubický kraj), což je za poslední roky rekord. Pochvalu zaslouží tentokrát pořadatelé OB soutěží za perfektní organizaci. Snad jen by bylo bývalo vhodné osadit sběrku (případně i diváckou kontrolu) na sprintových soutěžích dvěma stojany, aby byly boje ještě dramatictější. Orientační běh však prokázal, že na olympiádu jednoznačně patří jak po sportovní, tak i společenské stránce. Tak snad zase za dva roky...

Fotografie z letošní LODM najdete zde: http://ap63.rajce.idnes.cz/LODM_Brno_2017/ .

Podívat se můžete také tady:

Různé <https://www.zonerama.com/Link/Album/3294739>

Sprint <https://www.zonerama.com/Link/Album/3293233>

Sprintové štafety <https://www.zonerama.com/Link/Album/3293761>

Krátká <https://www.zonerama.com/Link/Album/3294127>

http://evaleva.rajce.idnes.cz/170629_LODM_2017_Brno_OB/

http://andreaFir.rajce.idnes.cz/LODM_2017_Brno/

http://ivodousek.rajce.idnes.cz/sprint_Olympiada_2017/

http://ivodousek.rajce.idnes.cz/stafety_olympiada_2017_Orientak/

http://ivodousek.rajce.idnes.cz/Olympiada_Brno_2017_kr._trat/